

лошо спа и стана много рано. Като се събуди първата ѝ работа бѣше да си похване главата. Уви, главата ѝ бѣше свършено гола, както вчера.

— Може би, коситѣ ѝ бавно ще растатъ, — помисли си тя и пролежа още едно денонощие въ постелката.

Но и на слѣдното утро главата ѝ бѣше пакъ такава гола. Тогава тя се облѣче, върза си главата съ кърпа и отиде при бръснаря.

— Г-не, вие ме излъгахте, — завика тя.

— Това азъ никога не си позволявамъ. Но, каква е работата? — грубо попита той.

— Вашата вода е фалшива, коситѣ ми не растатъ.

— А имате ли дѣца, или поне едно дѣте?

— Нѣмамъ.

— Тука е грѣшката. А отъ моята вода растатъ коситѣ само на майки. Това трѣбваше да знаете по-рано. С'Богомъ!

Сега вече нищо неможеше да помогне на злата жена. За да не остане градинско плашило тя бѣше принудена да носи перука, чакъ до смъртта си.

Въ туй врѣме, работитѣ на младата майка се поправиха. Тя намѣри постоянна работа и въ скоро врѣме напустна тавана и зае стая въ първия етажъ. Не ѝ стана нужда даже да отрѣзва краищата на коситѣ си. Тя отгледа малката си дѣщеря, която въ двадесетгодишнината си бѣше красива, образована, добра мома и се омжжи за работливъ младъ мжжъ. Тѣ имаха много дѣца, и ако не сж умрѣли, живи сж до сега.
